

odp. řádu jest výslovně uvedeno toliko zajištění v ě n a jako právní jednání, kterému lze odporovati, nelze usuzovati, že zajištění jiných nároků není právním jednáním, kterému by mohlo býti odporováno. Ustanovení řu 2 čís. 3 odp. ř. se vztahuje podle svého všeobecného znění na všechna právní jednání bez rozdílu jejich druhu a tedy také na zřízení práva zástavního pro jakoukoli pohledávku; rozdíl mezi ustanovením řu 2 čís. 3 a řu 3 čís. 3 spočívá v tom, že odporovatelnost podle řu 3 čís. 3 není tak, jako podle řu 2 čís. 3, vyloučena, když odporovatelovu odpůrci nebyl a nemohl býti znám poškozovací úmysl dlužníkův. Odvolací soud n e p r á v e m použil na prospěch žalovaného předpisu zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 sb. z. a n. a okolnosti, že žalobci při rozvrhu tržové ceny nepřihlásili své pohledávky a neuplatňovali pro ni přednostního zákonného práva zástavního, následkem čehož nebyl na ni vzat zřetel při rozvrhu. To plyne zřejmě z okolnosti, že nejde o dávku z přírůstku hodnoty podle tohoto zákona z roku 1920 čís. 309, nýbrž podle vládního nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n., což žalovaný v dovolací odpovědi též výslovně uznává. V tomto sporu nelze tudíž užiti předpisů řř 20, 23 a 26 onoho zákona čís. 309. O výši pohledávky žalobců a jejího příslušenství není sporu. Dovolání jest podle toho oprávněno, — až ovšem na nárok žalobců, by žalovaný byl uznán povinným svoliti k převodu práva zástavního též ve prospěch útrat tohoto sporu, neboť tyto útraty nejsou příslušenstvím pohledávky žalobců proti Vilému B-ovi a tedy nejsou účastny odpůrčího práva žalobců.

Čís. 3990.

Žaloba o bezúčinnost vojenského náhradního nálezu podle zákona ze dne 6. června 1887, čís. 72 ř. zák.

Důstojník zodpovídá i za schodek přivoděný předchůdcem, pak-li toho, přejímaje oddíl, nevytkl.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, Rv II 252/24.)

Žalobce převzal velitelství rotý od dosavadního velitele D-a, který hned po tom uprchl do Rumunska, neznámo kam. Žalobce nepřevzal správu ani dle inventáře, ani dle množství a nehlásil v tom směru služební cestou ničeho. Teprve při předávání rotý nově ustanovenému veliteli kapitánu Josefu B-ovi dne 31. srpna 1920 byl při porovnání výkazu zkontrolovacího a uzavřeného inventáře zjištěn schodek na výzbroji, výstroji a lůžkových součástkách v úhrnné ceně 18.475 Kč 60 h. Peníz tento byl žalobci nálezem zemského vojenského velitelství předepsán k náhradě. Stížnost do nálezu ministerstvo Národní obrany zamítlo. Žaloba o bezúčinnost nálezu byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

S hlediska důvodu čís. 4 řu 503 c. ř. s. uvedeno jest v dovolacím spisu toto: Žalobce není povinen dokazovati, že škody nezavinil, nýbrž

žalovaná strana jest povinna, dokázati mu zavinění, a důvodem pro jeho ručení za škodu nemůže býti pouhá okolnost, že v době zjištění škody u vojenské roty byl velitelem této roty; ze zjištěných skutkových okolností neplyne jeho zavinění, poněvadž v době, když převzal 3. července 1920 velitelství třetí roty, byl u ní již naprostý nepořádek; jeho předchůdce, poručík D., zpronevěřil peníze a uprchl do Rumunska; podle obsahu náhradního nálezu čis. 8312 ze dne 18. března 1921 byly u hraničářského praporu čis. 3 zjištěny velké nepořádky a nedostatky již přede dnem 24. dubna 1920, kteréhožto dne podle obsahu téhož nálezu nařídilo ministerstvo národní obrany, by tomuto praporu věnována byla důkladná pozornost a nepořádky byly odstraněny; žalobce nemohl při převzetí velitelství náležitě zjistiti a převzítí majetek roty, poněvadž nebylo po ruce seznamů; za jeho velitelství žádná škoda nevzešla, nýbrž veškerá škoda povstala již dříve a on jí nezavinil. Naproti těmto vývodům dlužno uvéstí toto: Za škodu ručí poškozenému nejen ten, kdo ji svým zaviněním bezprostředně způsobil, nýbrž podle §u 1311 obč. zák. i ten, kdo dal svým zaviněním podnět k náhodě, která byla příčinou škody, a to zvláště tenkrát, když zanedbal zákonný nebo jiný předpis, mající za účel, zabrániti nahodilým škodám, jakož i podle §u 1301 obč. zák. ten, kdo přispěl ke způsobení škody, proti právu jinou osobou způsobené, některým z jednání, v tomto §u 1301 uvedených, nebo nějakým jednáním podobným. Podle skutkových zjištění vzešla škoda, o kterou jde, buď za velitelství žalobcova, nebo za velitelství jeho předchůdce, nebo za velitelství jich obou. Žalobce převzal s velitelstvím roty také všechny předepsané inventáře, pročež mohl podle nich majetek roty a převzítí a zjistiti, co scházelo, nebo bylo poškozeno. Protokol o převzetí velitelství žalobcem neobsahuje ani zmínky o tom, že žalobce zjistil nějaké schodky. Byl-li tedy nějaký schodek tenkrát skutečně u roty čis. 3, spočívá žalobcovo zavinění v tom, že ho nezjistil, jak byl povinen, nedal jej v protokole uvéstí a neoznámil ho nadřízenému velitelství. I kdyby nebyl měl potřebných inventářů po ruce, měl zjistiti skutečný stav majetku a podati o výsledku tohoto zjištění, jakož i o tom, že nenalezl inventářů, povinnou zprávu. Učiniti tak mohl, i když měl zároveň jiné služební povinnosti a to zvláště, jak tvrdí, povinnost, pečovati o výcvik, ubytování a výživu mužstva. Tím, že při převzetí velitelství roty zanedbal povinnost, právě uvedenou, zavinil nemožnost zjištění, pokud škoda vzešla již za dřívějšího velitele D-a a kdo tuto škodu tenkrát zavinil. Pokud škoda vzešla za jeho velitelství, zavinil ji tím, že při hospodářské správě roty nešetřil platných předpisů, proň závazných a jemu známých. Škoda celá byla podle toho přivoděna jeho zaviněním buď bezprostředně, nebo nepřímě. Podíl jeho na škodě a podíl dřívějšího velitele roty nebo jiných osob nelze zjistiti; proto žalobce podle §u 1302 obč. zák. ručí za celou tuto škodu bez ohledu na to, zda vzešla teprve za jeho velitelství, nebo již dříve, částečně neb úplně. Z toho následuje, že jest nerozhodno, že již přede dnem 24. dubna 1920 byly u praporu čis. 3 zjištěny nepořádky a ministerstvo nařídilo tohoto dne, věnovati praporu čis. 3 pozornost a nepořádky odstraniti; nerozhodno jest to ostatně i proto, poněvadž prapor čis. 3 není totožným s rotou čis. 3 tohoto praporu.